

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom došljana:

Vse leto 4.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „po. lanicah“ se plačuje za navadno tristo. no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na Starem Trgu in v Namski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošljajo uredništvu, Via Mercato 12, naročnina pa opravištvu „Soča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri opravištvu.

Deželni zbor goriški.

Peta seja je bila v torek 25. sept. o 5^{1/2} uri popoldne. Prebere se zapisnik prejšnje seje v slovenskem in potem v italijanskem jeziku ter se potrdi brez opombe. Deželni glavar naznani, da je vlada predložila načrt postave, po kateri bi se uredila odškodnina za poučevanje kršanskega nauka v ljudskih šolah, oziroma po kateri bi se nastavljali in plačevali kateheti na ljudskih in meščanskih učilnah. Dalje naznani razne prošnje za podporo, ki so na novo došle. Med njimi je prošnja ustava sv. Alojzija v Gorici, pleteničarjev v Fogliano, odbora v pospeh tramvaja na par v Furlaniji in dijakov raznih vrst. Občina Vedrijan in Krasno v Brdih prosi podporo za občinsko cesto in premembo posedanje deželne postave za vzdrževanje cest. Odsotna sta bila dr. Venuti, ki se je izgovoril z boleznijo, in baron Locatelli, kateremu so branila druga opravila, da ni prišel v zbor.

Predno preide deželni zbor k dnevnemu redu, dobi besedo dr. Rojic ter prebere dolgo interpelacijo na visoko c. k. vlado o goriški bolnišnici vsmiljenih bratov. Stavljena prašanja, v interpelaciji pojašnjena in utemeljena, se glasé:

1. Ali ima javna bolnišnica vsmiljenih bratov v Gorici od c. k. namestništva potrjene statute, kakor to zakon zahteva, in od kdaj? 2. Če jih ni imela, zakaj je pustila visoko c. k. vlada bolnišnico toliko let brez njih? 3. Ali je s to bolnišnico res združena tudi javna norišnica, kakor je to oskrbnništvo navajalo vsa leta do 1887? 4. Ali ima norišnica statuta potrjenje od c. k. ministerstva notranjih zadev? 5. Ako norišnica ni javna niti privatna, zakaj je visoka c. k. vlada dovolila, da se ljudstvu naznanja kot taka? 6. Ima li norišnica psihijatra in to bodisi, da je javna, privatna ali pa celo samo odsek, imajoč jako veliko število oskrbovalnih dni? 7. Kdo je zdravil blazne do uštevši leta 1883? 8. Ali hoče visoka c. k. vlada postopati proti oskrbništvu zavoda vsmiljenih bratov po § 84. kazensko-postopnega reda? 9. Zakaj dopušča visoka c. k. vlada, da slavno oskrbnništvo v svojih poročilih navaja drugačne take, kakor jih je visoko c. k. ministerstvo potrdilo? 10. Zakaj dopušča c. k. vlada, da se slavno oskrbnništvo ne ravna po taksah, določenih po c. k. ministerstvu? 11. Zakaj ni visoko c. k. namestništvo v odluku od

15. junija tek. l. štey. 9384 IV naznanilo, katere pitožbe so bile popolnoma neosnovane in katere so bile vsled uže izvršenih poprav odstranjene? 12. Zakaj ne oskrbuje slavno oskrbnništvo brezplačno 27 belnikov na dan na podlagi dotične ustanove? 13. Ali je vzela visoka c. k. vlada na znanje tudi vse druge napake, razvidne iz poslanih jej planov in dokumentov? 14. Kako je to, da ni visoko c. k. ministerstvo notranjih zadev vže odvzelo bolnišnici vsmiljenih bratov naslova javnosti?

Deželni glavar izroči interpelacijo vladnemu zastopniku baronu Rechbachu, ki obeča, da jo predloži visoki vladi. Za tem se prestopi na dnevni red ter se sprejme načrt postave, po kateri se razdelé občinska zemljišča na Majuici pri Fari. Na to sledijo poročila finančnega odseka o računu deželnega zaloga ter depozitov in tujega denara za leto 1887; dalje poročila o računih za leto 1887 in o proračunih za leto 1889 naslednjih zalogov: za ranjene vojake, glavnega zaloga za uboge, zemljiščno odveznega zaloga, gospinskega zaloga in zaloga Werdenbergovih študentov, ki se potrdijo po odsekovem nasvetu. V imenu istega odseka poroča dr. Maurovich o prošnjah Aleksandra Chiadesa, deželnega arhivarja (ki spravlja, ureja in varuje uradna pisma), Antona Planisciga, II. asistenta v deželni pisarni, in Antona Mrculeta, asistenta pri deželni računariji, katerim se zviša plača od 600 na 700 gl. z 100/0 draginjsko priklado od 1. januarja 1889 naprej.

Cestni odborom, ki so prosili podporo za razne skladovne ceste, dovoli se podpora v naslednjih zaskih: tolminskemu 1800 gl.; sezanskemu 800 gl.; gradiškemu 1000 gl.; komenskemu 800 gl.; bolškemu 800 gl.; goriškemu 2000 gl.; cerkljanskemu 800 gl.; červinjanskemu 2000 gl.; ajdovskemu 500 gl. Prošnje za podporo občinskim cestam in potem se zavrnejo; prošnji občin Romans in Villesse odstopiti se deželnemu odboru, da jih priporoči visoki vladi, ki naj bi pomagala popolniti jezove ob Teru in Idriji (Judrio).

Prošnja šmartenskega županstva za podporo radi slabe letine; Josipa Hobana, bivšega učitelja, za višjo pokojnino; Pavline vdove Rabbia v Gorici za podporo; Elizabete Bonavia za povrnitev pogrebniških stroškov po njeni sestri, bivši učiteljici v Trzinu; in ugovor nekaterih posestnikov hiš proti prehranjenju blaznih v ženski bolnišnici ob Dunajski cesti, se

zavrnejo. Nasprotno dovoli se Jožefi, vdovi po r. Jerneji Radizza, podpore 40 gl.; Katarini Planiscig, vdovi po ranjtem deželnem obhodniku, 25 gl. in študentovskemu društvu „Asylverein“ na Dunaji 50 gl. za leto 1889. (V nekem prejšnjem poročilu imenovali smo „Asylverein“ namesto „Kranken-und Unterstutzungsverein“, kateremu je bila prošnja odbita z opombo, da vsi goriški dijaki na Dunaji, ki dobivajo deželno podporo, so ob enem zavezani, vpisati se v omenjeno društvo.)

S tem je bil dnevni red izvršen in predsednik sklene sejo ob 7^{1/2} zvečer.

Sesto seja imel je zbor v sredo 25. t. m. Začela se je o 5^{1/2} uri zvečer. Odsotna sta bila baron Locatelli in Nikolaj Benardelli. Najprej se prebere in potrdi zapisnik prejšnje seje po navadi. Potem preide zbor k dnevnemu redu in pridejo na vrsto najprej poročila deželnega odbora. Dr. Abram poroča o pošiljanji potirancev z Goriškega v Ljubljansko posilno delavnico ter priporoča, naj dovoli deželni zbor deželnemu odboru, da sklene pogodbo z deželnim odborom vojvodine kranjske glede prehranitvne goriških malopridnežev v Ljubljani na nedoločen čas in tako, da se bo smela pogodba razveljaviti samo s privoljenjem visoke vlade, ker le pod tem pogojem je vlada voljna dati svojo pomoč pri razširjenji in vzdrževanji ljubljanske prisilne delavnice. Zbor pritrdi temu predlogu. Dr. Pajer poroča o prošnji Ane Pelikanke in Alojzija Klementa radi povračila vojnih škod iz časov francoskih vojsk. Prošnja odstopi se deželnemu odboru z naročilom, naj jo priporoči veloslavni deželni vladi v dobrohotni pretres. — Riarski šoli za kamnoseke na Brežini dovoli se razen uže pred leti določenih enkratnih 600 gl. še drugih 200 gl., ki se bodo plačevali kot stalni donesek vsako leto za vzdrževanje rečene šole; kajti le pod tem pogojem obečala je tudi vlada svoj letni donesek v korist imenovane šole. — Dedičem ranjkega profesorja Mateja Lazarja dovoli se z ozirom na to, da je ranjki 20 let deloval za naravoslovni oddelak deželnega muzeja brez vsakere plače (razen nagrade 700 f. za vseh 20 let skupaj) in da ni zapustil svojima otrokoma promožnja, 300 gl. Pri tej priliki dovoli se tudi še živemu Henriku Maionici, od nokaj let sem Lazarjevemu tovarišu za zgodovinski in starinski oddelak muzeja, 150 gl. z glavnim razlogom, da oskrbuje za silo tudi naravoslovni oddelak, odkar je Lazar umrl.

LISTEK.

VIRCHOW

pri Sv. Luciji na Mostu.

Svetovno znano postalo je mej archeologi (starinarji) prazgodovinsko pokopališče pri Sv. Luciji. Različni učenjaki ga obiskujejo že več let. Letos počastil nas je, mej tem ko tu razkopava grobove dr. Karl de Marchesetti, se svojim obiskom knez Windischgrätz, pošteni kar se da. Njegovo geslo je: „Avstrijski katolik sem“. In ni to naše geslo: za vero, dom, cesarja? Cestitam našim krajskim bratom za to pridobitev, če je omenjeni knez res tak, kot se je v daljnem pogovoru pokazal.

Ko ta možak odide, se nam napove druga prikažen: svetovno znani učenjak Virchow. Virchow, patholog (poznavalec boleznij) in politikar, nasprotnik Bismarkov, je tajni svetnik nemškega cesarja ter se je porodil leta 1821 na Pomeranskem. Mož mora biti slovanske krvi; to priča ime Virchow-Verhov, njegova fizijognomija (obraz) in obraza njegovih dveh hčeric.

Kako sprejmemo tega protestanta? In bi le bill! — Kot učenjaka? Njegov nauk se ne sklada z našim — misli in duhota Sv. Lucija. Kot Germana? Oj! German in Slovan, ta dva sta si vedno v laseh in še poleg: Slovana pritiska Roman. In slovanski Mostar pravi: Sprejmimo ga kot izvanrednega duha in po-

kažimo mu, da na teh prazgodovinskih tleh prebiva sedaj pošteni slovanski rod.

In ko pride, spremljan od različnih kočij, v katerih so sedele naše sedaj tu bivajoče ljubeznive pa tudi navdušene Italijanke, mej njimi njih gospodar naš dr. Marchesetti, pozdravi najprej naš župan prusko ekscelenco v imenu občine in potem župnik v imenu nekaterih dunajskih gospodov, v to pooblaščen.

Virchow nagloma obiše nekatere kraje naše divne Sv. Lucije. Razunenaden je nad naravno divno lepoto.

Pri obedu hvalil je mož naše Idrijsko-Soške postvri. Ko so bili še pri mizi njegova gospa z njegovima hčerkama, zadonijo naši krepki glasi ter prav dobio pojo naše slovanske pesmi. Razunenadena je bila Virchowa družina.

„Hočete slišati naše pesmi, katere se pojo, kadar so naši dobre volje?“ praša nekdo. — „Vas lepo prosim“. — In naši možje zavojajo nekatere tistih okroglih Kocijantičevih. Virchow gre med nje, poslušala lepe domače glase in nazaduje slavni učenjak proži roko siromašnemu cerkoveniku, ki je tako dobro izvežbal pevce; župniku pa reče, da se presrečno zahvaljuje za prekrasne slovanske mijsje. — Tako smo pokazali možu, da na teh grobovih naših prade lov sedaj biva čil Slovan. Bil je praded pa Slovan? Zakaj ne? Iz neba nismo padli. Tu smo od nekodaj.

Drugi dan proti večeru obiše z družino hčiček od Sv. Mavra in tamošajo jako zanimivo pa sedaj še ne preiskovano okolico. Pa komaj domov pride, nastane nevihta; grom gromi, bliski blišče, jak se odmeva, da se hiše tresó. Občudovaje torove nebeske,

pravi drugo jutro naturalist-materijalist: „Das war prachtvoll! (to je bilo krasno).“

In nekdo mu zakroži:

„Donnernd umwölkt mich der Dampf der Geschütze, Sprühend umzuoken mich prasselnde Bütze; Vater, Du führe mich.“

„Slovensko! Slovensko!“ pravi drug naturalist, dr. Marchesetti, in pesnik — revež jo zakroži:

„Šumi, bobni, gromi, blišči
Oče nebeski, vodi me ti!“

Kaj sta si pri tem mislila oba slavna učenjaka, ne vem; a jaz sem si mislil: bo že, bo že, že prideta do spoznanja. — Ta dan, v saboto, pride še v sobo našega „kmetijskega bralnega društva“ ter občuduje množino slovenskih listov in ob enem gibčnost slovenskega naroda. Odšel je Virchow proti večeru v Benedke ter namesto kake vizitnice pošlje pisatelja teh vrstic pred odhodom:

„Beiblatt der freisinnigen Zeitung.“ Št. 200.

Berlin, dne 26. avgusta 1888.

Naj sledi tu prosta prestava podliska v imenovanem časopisu — kaj je slavni učenjak in zdravnik hotel reči, povem na konci — ki se glasi:

Kako je žganje na Rusko prišlo.

Spisal grof L. N. Tolstoj.

Bil je na Ruskem siromašen kmetič. Zgodaj zjutraj gre njivo preoravat. Popolnoma trezen. Šel je orat. Za zajutrek vzal je seboj hlebec kruha, katerega bi pojedel, ko bi prvo leho preoral. Leha bila je preorana; kmetič potegne oralo iz zemlje, živine odpreže

O prošnji učiteljskih društev za politične okraje tolminski, goriški in sežanski za preuredbo učiteljskih plač preide se iz uzrokov, navedenih na prošnje leta 1885, 1886 in 1887 in ker deželni dohodki se niso še zboljšali, na dnevni red. — Prošnja računarskega kalkolanta (števeca) Jožefa Dehorija za stalno nameščenje se zavrne. — Prošnja županstva v Romansu, da bi se izbrisala predplača 1108 gl. 20 kr. za popravno jezov v Frati, reši se s tem, da se odloži iztirjevanje te predplače, dokler ne da visoka vlada v to svoje podpore. — Na prošnjo izvrševalnega odbora za grajenje ekonomičnih (malih) železnic v Furlaniji, da bi se mu podelila podpora, a kat-ro bi mogel meriti železnico tudi po Vipavski dolini, predlagal je petiotijski odsek podpore 1500 gl. Dr. vitez P. n. k. l. hvali v daljšem slovenskem govoru započeta delo ter pojašnjuje, kake velike koristi bi bilo za Vipavsko dolino, ako bi bila po železnici zvezana z Gorico ter dalje s Furlanijo in z italijansko Benečijo, in kake velike koristi bi bilo tudi za železnico v Furlaniji, ako bi dobivala drva, sadje in sočivje iz rečene doline ter iz državnih gozdov nad njo. Pravi, da obrtnija v Vipavski dolini bi na novo oživela in da mnogovratna korist bi se videla na vsako stran. Slednjic predlaga, naj se zviša podpora od 1500 gl. na 2500 gl., kar zbornica tudi stori. — Neki dijak Noe Oblak dabi podpore 30 gl.; ustav sv. Alojzija v Gorici pa 100 gl.

Drugi predmetov ni bilo določenih za to sejo; zato jo glavar sklene ob 7¼ uri zvečer. Prihodnja in morda zadnja seja bo v soboto 21. t. m. o 5. uri popoldne. Ako dovršijo odseki svoja dela in ako si ne pridejo poslanci v čem navskriž, zaključit se najbrže pričujoče zasedanje s to sedmo sejo.

Dopisi.

Iz goriške okolice, 28. sept. — Uže ves čas, odkar ho lim pomagat k sv. Štangam pri Mirnu na kvaterno nedeljo v jeseni, sem se spodikal nad tem, da se prireja v Mirnu ples prav tisti dan, ko pride brez broja ljudstva, da bi opravilo tam svojo pobožnost. Ali kar se je letos godilo na imenovano nedeljo, napolenilo me je z gnušom, tako da sem sklenil ne iti nikoli več k cerkveni slavnosti, ki se skrini s takim posvetnim in grešnim vedenjem domačega ljudstva. Ako ste tovariši z menoj onega mnenja, pošljimo prašanje mirnškemu županstvu: ali bi tudi v prihodnje na kvaterno nedeljo v jeseni ples ali ne? Če se ples zapreči, pojdemo po navadi k cerkvenim opravilom. Če pa ples ostane, naj starašine spovedajo in župan naj jim da blagoslov.

Duhoven.

Iz Mirna, 27. sept. — V nedeljo 23. septembra vršila se je pri nas navadna jesensko — kvaterno cerkvena slovesnost pri sv. Stopnicah na gradenskem hribečku. Ob enem je bila popoldne tudi ljudska veselica in sicer, ker je na dolgo raztegnena naša občina, na več nego enem kraju, kar je popolno umestno zaradi ogromne udeležitve došlih obiskovalcev vsakega stanu in starosti.

Da bi se red ohranil, je županstvo skrbelo, da poleg žandarjev, poslanih po slavnem c. k. okrajnem glavarstvu goriškem, je bilo še drugih civilnih izbornih korenjakov za vsak nevrščeni primerljaj na razpolago. In res, veselo je bilo gledati tramom, dohajajoče in odhajajoče božjepotnike in druge, ki so se pogajali

ter gre iskat hlebček kruha, ker bil je že presneto lačen. Išče in išče, hlebčka nij, čeravno ga je poprej v grmovje skril in se svojim karatom pokrtil. Toda le karat (kamizola) je ostal, kruh je zgubil.

„Bog pomagaj!“ I misli si kmetič, „saj nikdo ni šel mimo; kam se je zgubil moj hleb?“

Kmetič ni se nikoli priduševal, tudi klel ni. „Za lakotjo ne umrjem,“ pravi, „in če je hlebček kdo vzel, bil je že potreben; Bog mu ga blagoslovi.“

Gre k bližjemu studentu, napije se čiste vodice, vrže se na trebuh, vse štiri od sebe, da bi se malo odpočil. Toda le mal je počitek. Poskoči, kljuse zapreže in hajd! na delo.

Tisti hlebček odnesel je bil zlodej, zato da bi kmetiča razsrdil, da bi se rotil, klel in dušo zgubil. Ko pa vidi, da se kmetič ne roti, da še celo mesto kleti blagoslavlja rekoč: „Bog mu ga žegnaj,“ postal je potr. Vedel je namreč, da če pride v peklo nazaj brez vsakere duše, bo moral dati oster račun načelniku. In kakor je mislil, tako se je zgodilo. Načelnik pekla, višji hudič, se razardi in reče svojemu podložnemu malemu hudiču:

„Tepeo, ti si pa lep hudič, če te kmetič tako prekanal! Kaj bo iz pekla, če imamo tako leno poslance! Pa dobro, dam ti tri leta časa, da popraviš svojo napako, in če v tem času kmetiča v svoje krepilje ne dobiš, poškopim te z žegnano vodo tako, da jo boš na veke čutil.“ (Konec pride.)

z vozniki vsake vrste. Takaj si videl Štantržec s koši (kripe), druge sopet s škalarji, tretje s kočijami in omnibusi itd., in vse se je gibalo brez nesreč v najlepšem redu.

Kar na enkrat prikaže se črn oblak, iz katerega se usuje hudeurn k 62 dogovorjenih mladenčev iz bližnjih Bilj, oboroženih z rezili in bodali, z pamenom, da odpodijo vse Mirence od domačega ognjišča, da pobijejo, kar jim pride pod roko, da ne le veselje skaliijo, marveč da tudi vso plesno pripravo pokončajo. In zakaj? Vse to brez narmanjega povoda, brez opravičenega uzroka. Sodit. spoštovani čitatelji, ali je mari tako surovo ravnanje med bližnjimi sosedi človeško, ali kaj?

Ali pregovor pravi: „Kdor išče, ta najle.“ in res marsikateri doših iskačev odnesel je seboj kako pravko v spomin zmago.

Miroljub

V Mirnu, 25. sept. — Preteklo kvaterno nedeljo imeli smo navadno cerkveno slavnost na Gradu, kamor zahaja vsako leto kot na nedeljo po prazniku D. M. 7 žalost premnogo ljudstva iz vse goriške okolice in še od daljših krajev na božjo pot k sv. stopnicam ali sv. štangam. Ali kakor pravi pregovor, da kjer si Bog cerkev zida, dozida peklenški vladar svojo sakristijo ali žagrad, tako tudi tukaj. Mirenški krečmarji napravili so pod hribom kakor Izraelci, ko je bil Moze na gori, zlato tele, to je: nič manj ko tri plesišča, na katerih so rajali in se veselili. Ali njih veselje ni imelo ostati nekaljeno. Prišli so fantje iz Bilj ter začeli na enem plesišču brez povoda prepir in pretep. Sreča, da je bilo šest žandarjev pri rokah, ki so branili mirenške fante, drugače bi bilo še več krvavih glav nego jih je in brez dvoma bi bil več ko eden pustil mlado življenje na plesišču. Biljenski mladenči so bili tako razjarjeni, da nazaj gredé so se zagnali v vsakega Mirence, katerega so srečali.

Zdaj pa bi rad vedel, k čemu ples v občini in celo na treh krajih prav tisti dan, ko prihaja brez števila ljudstva na božjo pot, ki se mora pohujševati, ko vidi, da domači plešejo in prirejajo plose, med tem ko hodijo drugi molit. Če hočejo Mirenci plesati, naj plešejo, kadar so sami, a naj se jim odvzame pravica, da bi tudi druge vabili na ples, ali da bi prirejali plose tak dan, ko je toliko zunanega ljudstva v občini. Županu je skrbeti za javni red; njegova dolžnost je zabraniti, da z Mirnci ne bo drug plesal; Mirenci naj plešejo — sami.

Iz Dornberga, 25. septembra t. l. — Zvečer, ko je uže blede mesec veslal po nebesnem svodu, sprehajal sem se samodrug po rodnem svojem selu ter premišljeval raznotere reči. Mej drugim mi pride na misel, kako izražajo udinost i ljubav podaniki cara našega Njemu, dobremu očetu mnogobrojnim narodom o prilici Njegovega 40 letnega vladanja mogočne Avstrije. Mislim sem tudi, kako bi i naš Dornberg redki i voločestni jubilej slovesno slavil i praznoval. — Spored slavnosti bi bil lahko ta-le: Zjutraj slovesna sv. maša, o poludne banket, zvečer kresovi, razsvetljava, streljanje, petje, godba, govori, deklamacije itd. Vse dobro, vse prav, — a vendar nam vse to kmalu mine, traja le jeden kratak dan, od cele slavnosti nam nič ne ostane, k večjemu nekaj prijeten spomin na prejete vtise. Da pa ostano slovesnost v živem, neizbrisljivem spominu, treba je poleg slavnosti še kaj drugega, kaj trajnega, kar nas bude na 40 letno slavnost še dalj časa spominjalo, — treba nam je vidnega, stalnega spominka. Najlepši tak spominek, o katerem smo mej prijatelji uže govorili in kateri bi se sedaj najlaže uresočili, bi bili: drevoredi, katere bi morali nasaditi ob naših poteh, in katerim bi lahko naredi pridevek „carski drevoredi.“ V trajen spomin zasadimo tedaj krasne slovenske lipe (lahko pa tudi divje kostanje, akacije ali pa tudi košato sadno drevje) ob cestah proti Prvačini, Tabru, Zalovščem in po vasi.

Iz Št. Ferjana, 27. sept. — Dne 30. tekočega meseca točno ob 4 urah popoldne bude izvanreden občni zbor se že v zadnji „Sodi“ naznanjenim dnevnim redom. Še enkrat vabi odbor tem potom prav najno vse č. g. društveniki k obilni udeležitvi in sicer tem bolj, ker se prbere pri tej priložnosti tudi odziv Nj. Veličanstva na udanostno adešo, katero mu je društvo o času slavnosti 40 letnega vladanja odposlalo.

Na Št. Viški gori, 25. septembra. — Naše „Bralno društvo“ v družbi s cerkvenimi, šolskimi in občinskimi predstojniki b. slavilo štiridesetletnico presv. Cesarja na sledeči način. Dne 6. oktobra zvečer pritrkovanje zvonov, streljanje s topiči in kresovi. Dne 7. oktobra v jutru pritrkovanje in streljanje. Ob 8. uri zjutraj zbere se šolska mladina v šoli, kjer se jej razloži pomen slavnosti. Ob 10. uri zjutraj slovesna sv. maša z zahvalno govor. Po maši se razdelé šolskim otrokom primerani darovi. Ob 3¼ uri popoldne

veselica s sledečim vsposedom: 1. Pesen: „V spomin štiridesetletnice Cesarjeve“, mešani zbor. I. Laharnar. 2. Govor. 3. „Cesarska pesem“, mešani zbor. 4. Pesem „Domovini“, možki zbor. Ant. Nedved. 5. Deklamacija. 6. Pesem. „Sabljica“, možki zbor. Knitl. 7. Pesem. „Slovan na dan“, mešani zbor. H. Volarič. 8. Igra: „Nemški ne znajo.“ 9. Srečkanje. 10. Umetni ognji. K obilni udeležbi uljudno vabi. — Odbor.

V Šempasu, 27. septembra. — V proslavo štiridesetletnega veličastnega vladarja Njega c. kr. apostolskega Veličastva cesarja Frana Josipa I. prirediti društvi „Bralno društvo“ in „Podružnica sv. Cirila in Metoda“ v Šempasu dne 7. oktobra 1888 ob 5¼ uri popoldne v dvorani gosp. Josipa Rjiavca slavnostno besedo z nastopnim sporedom: 1. Godba: „Naprej“, svira orkester. 2. Petje: „Kantata“, poje možki zbor. 3. „Slavnostni govor“. 4. Petje: „Tam gdje stoji“, poje možki zbor. 5. Godba: Odlomek iz opere „Norma“, svira orkester. 6. Igra: „Ženski jok“ v jednem djanji. 7. Godba: Odlomek iz opere „Macbeth“, svira orkester. 8. Petje: „Za Hrvate“, poje možki zbor. 9. Srečkanje štirih dobitkov. 10. Godba: „U boj“, svira orkester. Vstopnina za neude 20 nov.; srečke po 10 nov. Po končani veselici je skupna večerja treh jedil. Med večerjo bude sviral orkester. Kuvert brez vina stane 50 nov. Kedor želi udeležiti se skupne večerje, naj izvoli oglasiti se pri gosp. odborniku Josipu Rjiavcu vsaj do 5. oktobra t. l. K obilnej udeležbi uljudno vabita Odbora.

Iz Kota, 20. septembra. — Kot je posebno v zadnjih osemnajstih letih mnogo napredoval gledé božjih hramov, ki so se na novo postavili v Breginji, v Sedlu in v Borjani, ter glede duhovnišč, ki so se v novo sezidala, oziroma popravila v Staremsele, Kredu, Borjani in v Breginji. To vse priča, da to ljudstvo je vaeto za vse dobro in blago in da vo ceniti veljavo svojih duhovnov, katerim se je v prvi vrsti zahvaliti, da se je skrčilo ono neumno pravdanje, ki je bilo prej v Kotu splošno v navadi.

Razna občila ali komunikacije dala so tudi Kotu, ki je bil prej od sveta nekako ločen, nov obraz ter mu obetajo boljše prihodnost. Cestni odbor Tolminski je že začel izdelovati novo složno cesto od Staregasele do Breginja. C. kr. pošta prehodi vsak dan celo dolno ter nas blagodejno veže s širokim svetom.

Povod tem veresticam je dala redka slovesnost novih zvonov, ki se je vršila 16. t. m. v Borjani; vredna je, da se zapiše v kroniko ali zgodovinsko knjigo te duhovnije. V Borjani bil je zbran se svojimi duhovnimi pastirji ves Kot pri novi cerkvi sv. Katarine. Po dokončanem obhodu z Najsvetejšim bila je dneve primerna propoved ali pridiga, in po sv. maši zahvalna pesem. Občno mnenje je, da „Borjanski zvonovi premilo pojo“; ulil jih je goriški zvonar Poli. Pa vendar najlepše zvonjenje se je slišalo do sedaj le na Kranjskem. Sicer pa — de gustibus non est disputandum (o ukusu ni se pripraviti.)

Iz Komna, 25. sept. — Vabilo k slavnosti, katere se priredi v spomin štiridesetletnice Nj. Veličastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. v četrtek dne 4. okt. 1888. — Vspored: 1. Dne 3. oktobra zvečer pokanje topičev in pritrkovanje zvonov. 2. Dne 4. oktobra zjutraj budnica s pokanjem topičev in pritrkovanjem zvonov. 3. Ob 9. uri predpoldne se zbere šolska mladina z učiteljstvom v šolskih prostorih ter odrine pred cerkev, kjer se slovesno blagoslovi nova šolska zastava. 4. Slovesna sv. maša ob 10. uri z zahvalno pesmijo, katere se udeleže vsi c. kr. uradniki, starešinstvo. 5. Po sv. maši bude šolska slavnost v ozaljšanej sobani III. razreda tukajšnje čveterorazrednice, h kateri so vabljeni vsi komenski dostojanstveniki in odličujaki. — Obseg te veselice bude: a. Naučiteljev govor. b. Petje in deklamacije šolske mladine. c. Razdelitev kujižic: „Naš cesar 1848-1888“ mej šolsko mladino. 6. Zvečer ob mraku zažiganje kresov po holmeih, razsvetljeva vasi in mirozov malhinjske veteranske godbe, pokanje topičev in pritrkovanje zvonov. — 7. Banket v gostilni g. Švare, pri katerem bude svirala veteranska godba in bodo peli komenski pevci.

Svečanost se bude vršila v ugodnem vremenu na dvorišču omenjene gostilne, v nasprotnem slučaju v njenih prostorih. Kuvert k banketu (večerja in pol litra terana) l gl. 20 kr. Radi vdeležbe pri banketu oglasiti se je vsaj do 3. oktobra pri odboru veselidnega odseka. — K obili udeležbi vabi p. n. občinstvo najuljudneje veselični odbor.

S Tolminskega, dne 28. septemb. — (Proti sili!) Zdaj je torej jasno, da prosti darovi in slučajni, negatovi dohodki ne spadajo pod dohodninski davek. Vidi se, da so le podrejeni vladni organi tolmačili postavo tako: da bi trebalo i od tega plače-

vati. Dokaz tudi to, da pod drugimi glavarstvi ni ne vedó o takih čudnih zahtevah. No prav za prave hotel sem nekaj drugega omeniti v tem pogledu.

Slavno glavarstvo razposlalo je 6. avgusta samostalni duhovščini poziv, naj izpove tudi svoje služajne, negotove dohodke mimo onih, ki so zapisani v fasiji. Ob jednom došla je bila listina tudi gg županom, katere poprašujejo, koliko proste biro ima duhoven v občini. Kaj pa to?! Ali ima slavno c. k. glavarstvo i to nalogo, da poprašuje župane o dohodkih duhovnovih? Malo zaupanja skazuje se s tem katoliški duhovščini, ki je menda venlar boljja podpora državi, negoli orožije in voze! Užé tako so nekateri župani oholi in preoblastni v zavesti svojega visokega dostojanstva, ki si ga priborijo včasih — ne preveč častno in čestito: kaj še le zdaj! Zgodilo se je n. pr., da je župan tožil duhovna pri višji pravici, ker ni dovolil, da bi se bilo pelo evangelje ob procesiji pred hišo županovo! Ma bravo, župan! Zgodilo se je tudi, da je duhoven prosil, oziroma tirjal, naj bi županstvo zabranilo ples v dan procesije, češ: da to ni spodobno, dostojno itd. A procesija je morala izostati, ker je bil napravil ples širokoustni g. — župan sam! In mesto, da bi se bilo klicalo: „prosimo Te, usliši nas, — prosimo Te, reši nas“ lajnalo in trupilo se je do 7. ure zajutra: ker je tako hotel župan! No, naj vam pa ples prinese dobro letino in drugo potrebinjo, ko ste dali plesu prednost pred cerkveno slavaostjo!

Zdaj pa si bo kak g. župan ne mara mislil: Ahm! zdaj vem; tudi mi kaj ukažemo, ga pa nabrišem pri glavarstvu! Ravno bálei nismo, pa — kam pridemo po tej poti?!

Zato pa so bili nekateri gg. odpisali na omenjeni dopis, da smatrajo to za nevravno, svojemu dostojanstvu nepristočno, da bi odgovarjali na to, o čemer se pozveduje za hrbotom pri županih. Drugi so deli akt na stran, ter odgovorili z — molčanjem. Na vsak način so ti dogodki pomenljivi in vredni, da bi se sporočili visokemu c. k. ministerstvu. L.

Politični razgled.

Prihodnjo sredo dne 3. oktobra dojde na Dunaj, prišedši iz Monakovega, nemški cesar Viljelm II. v goste k našemu cesarju. Dunajski mestni zastop dela iz tega povoda take priprave, da se vse čudi, in minister Taaffe moral je župana pokarati, ker je predloženi program segal veliko predaleč. V deležnem zboru niževstrijskem hotel je staviti poslanec Vergani v zadevi slovesnega sprejema nemškega cesarja predlog, katerega predsednik pa ni pustil prebrati, češ da stvar ne spada v področje deželnega zbora. Dunajskim Velikonemcem manjka samo še Schönerer.

Kranjski deželni zbor bavi se prav resno z gospodarskimi prašanji, ki so velikega pomena za vso deželo. Sprejel je važen predlog o premeščeni bolnišnice iz ljubljanskega mesta, kakor bi bilo to tudi v Gorici potrebno. Sprejel je načrt postave, po kateri bodo imeli volilno pravico za deželni zbor tudi petakarji, katerih se v sosednjih deželah „sinovi ljudstva“ tako strašno bojé. Razpravlja še zadevo o dolenjski železnici, kateri naj bi dežela pomogla s 500.000 goldinarji, ter o gledišči, ki naj bi se v Ljubljani na novo sezidalo. Sploh se vidi, da kranjski deželni zastopniki poznajo koristi svoje dežele in da se pripravljene varovati jih na vsestrani.

V istrskem deželnem zboru hotel je bivši deželni glavar dr. Vidulič zaprečiti rabo deželnih neitalijanskih jezikov s tem, da ni maral niti interpelacij predložiti cesarski vladi, če niso imele italijanskega prevoda. Na brzojavno pritožbo slovanskih deželnih poslancev do ministerstva izjavil je vladni zastopnik v poreškem deželnem zboru, da vlada ne more odobravati predsednikovega postopanja. Vsled tega je dr. Vidulič odstopil in italijanski listi pa prosila vlvajo kot junaka in narodnjaka. Nam se dozdeva, da deželnemu glavarju je v prvi vrsti dolžnost, izpolnovati deželno ustavo, a ne služiti kateri koli stranki. Slovanski istrski poslanci imajo jako težko stališče in zaslužijo vso hvalo zanjih srčnost in vztrajnost.

V Trstu in na Goriškem začelo se je nekaj mešati. V Gorici skuša vladni ljubimec in zaupni mož dr. Pajer približati, če ne celo spo-

jiti mirno rokodelsko meščanstvo se stranko, ki teka za narodnimi kričaji in ki časti kot svojega veleduhovna mestnega tajnika. Ali jet o z državnega stališča previdno, ne vemo; to pa vemo, da je bil prišel te dni v Gorico sekcijski načelnik v ministerstvu notranjih zadev barou Breisky, da je šel odtod v Trst in s Trsta zopet na Dunaj. „Agrar Tagblatt“ in po njem drugi listi prinesli so pri tej priliki vest o nekem ukazu, ki bi bil prišel z Dunaja v Trst; a vest zdi se nam neverjetna, kajti po našem mnenji si sedanja redna primorska vlada takega ukaza nikoli ne izprosi.

Na Ogerskem postal je minister za uk in bogočastje Albin grof Czaky, liboralec in bivši župan. V Budapešti propala je vladna stranka pri dopolnitni volitvi v državni zbor. Najbrže niso segli dovolj globoko.

Domače in razne vesti.

P. n. gg. naročnike, katerim je potekla naročnina, prosimo, naj jo o pravemu času obnové, da se jim bo list tudi dalje redno dopošiljal. Novi naročniki sprejemajo se vsak čas ter se jim računí naročnina v razmeri s celoletno.

Gorica vidno napreduje na vsako stran v dobrem in v slabem. Zidajo se nove šole, zabavišča, kosarne in še kaj drugega; delajo se študije za napeljavo vode, za kanalizovanje mesta in za nove dolgove; napravljajo se slavnosti, javni plesi in belomodre zastave. Vse kaže nekako pospešeno življenje, nemirno gibanje in utripanje srčnih žil. Tujcev je vedno manj v mestu, ker jim ne ugaja neprestano poudiranje nestopnega mestnega italijanstva, ki se kaže in spričuje tudi brez tega poudarjanja; stanovanja so vedno bolj prazna, hiše vedno ceneje, služki raznih obitov in poslužnikov vedno manjši, italijanstvo vedno glasneje, nezadovoljnost vedno očitnejša, dolgovi vedno večji. Starešinstvo je sklenilo, da vzame na posodo zopet 250.000 gl. To naj bo najbrže meščanom v pohvalo, ker so dobri Italijani. Proti Slovincem se vpije, a med tem se bremena nakladajo Slovincem in Italijanom ter se pripravlja pot županu v novi livreji (službeni obleki).

Vodja goriških šol, ki je ubežal v Italijo, je tudi tamošnjim listom predmet, o katerem radi pišejo. „Fra Franquillo“, gausen in brezbožen list, kateremu je odprta pot v Avstrijo in ki se brezplačno dopošilja, pravi, da pobegnoli volja je bil „nomo poco beneviso dagl'italiani, perche tenuto in conto di felele austriaca“ (mož malo priljubljen Italijanom, ker so ga imeli za zvestega Avstrijca) ter da je hotel avstrijsko vojsko zapoljati (di sodurre l'armata austriaca). Zadjega nismo nikjer slišali in najbrže, da italijanski list se v tom moti. Res pa je, da polk št. 97, ki je bil prej v Gorici, je štel veliko begunov, odkar jo bil prišel v Gorico (bežali so v Italijo), in mogoče, da je to pripomoglo, da je bil polk premeščen, kakor omenja rečeni list Italijani, o katerih list piše, so pa najbrže le njegovi pristaši.

Duhovske zadeve. Vzvišeni in milostljivi gospod knez in nadškof Alojzij vrnil se je v ponedeljek 21. t. m. zvečer s svojega kanoničnega potovanja v dekanijah trziški in čerwinjanski. Pot se je bila zdaljšala čez odmerjeni čas, ker je predčasni v šji pastir zadnje dni posvetil cerkev v Gradeži, ki s početka ni bila v programu. — Č. o. Evstah Ozimek, provincijal frančiškanskega reda v pokrajini sv. Križa (Kranjsko, Hrvaško, Goriško), praznoval je 25. t. m. v Ljubljani petdesetletnico, odkar je vstopil v red sv. Frančiška. Zidlužni redovnik je dobro znan tudi po naši škofiji, ker je bival prav veliko let na Kranjcevi in je po raznih duhovnih opravkih prehodil vso škofijo. Zato mu ujudno čestitamo k lepi stavnosti, želeč, da bi ga Bog še dolgo ohranil tako čvrstega, kakor je zdaj. — Preč. gospod Jožef Jeram, dekan v Cerknem, postal je častni kamornik Njegove Svetosti sv. Ošeta pap. ži. To čast in odliko pridobil si je g. dekan po svojih velikih službah v pastirovanji, posebno v Cerknem, kjer je cerkev in cerkveno opravilo proučeval in popolnil. Duhovščina priznava njegovo mnogo zaslug s tem, da mu je poklonila vse, kar potrebuje vladnega dostojanstva. Čestitamo. — Avgustin Čivek, župnik v Ogerskem je umrl 21. t. m. ob 9. uri zvečer po kratki a mučni (tridnevni) bolezní (mizerero) ter je bil pokopan v neleljo ob 4½ ure popoldne. Rojen je bil 4. avg. 1830 v Biljah, v mašnika posvečen 28. avg. 1853. Naj v miru počiva. — 29. in 30. sept. ter 7. oktobra dobila v šje redove č. g. g. Jožef Kosec in Janez Sedvoj, ki sta dovršila bogoslovsko šolo meseca julija t. l.

Vabilo k slavnostni veselici, katero priredi županstvo, združeno z „Rokodelskim društvom“ v Lokavci, v nedeljo 7. oktobra 1899 v priložnosti 40

letnega vladanja Njegovega Velikarstva presvetlega Cesarja Franja Josipa I. Vspored: na predvečer kre- zovi po vsej občini; streljanje možnarjev in pritrkovanje zvonov. Drugi dan ob 10. uri slovesna sv. maša, katere so vdeležita korporativno. Rokodelsko podporno društvo in občinsko starešinstvo. Šolska mladina se zbere v šoli, od tam gre v cerkev mej streljanjem in zvonjenjem, noseč v pročelji ovencano cesarjevo podobo. Po sv. opravi razdelitev darov šolski mladini. Popoldne ob 2. uri litanije z blagoslovom; potem ob 3. uri: 1. vsprejem in pozdrav gostov; 2. slavnostni govor; 3. cesarska himna; 4. mnogovrstno petje; 5. godba; 6. ob 5. uri banket na prostem; 7. ob 7. uri bengalični ogenj in prosta zabava. Kdor se želi vdeležiti banketa, naj se oglasi do 4. oktobra pri g. Fr. Rebku, gostilničarju v Lokavci. Kuvert za osebo 1 gl. 20 kr. brez vina. K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudneje Odbor.

Študentovska kuhinja. odpre se s 1. oktobrom t. l. v starih prostorih. Učenci kateri upajo, da se sprejmó v ta zavod, naj se oglasijo dne 29. ali pa 30. t. m. pri predsedniku, g. prof. pl. Kleinmayr-u. Ob enem prosi odbor za vzdrževanje študentovske kuhinje vse preblage dobrotnike in prijatelje učoče se mladine, da bi se pridno glasili z darili in rado-darnimi doneski, katere sprejema denarničar č. g. Fr. Žigon, kaplan na Placuti v Gorici, kakor tudi opravništvo „Soče“. Bog daj mnogo sreče v novem šolskem letu!

„Gospodarskega lista“ št. 19. in 20. izideti prihodnji petek skupaj. Uredništvo prosi, naj se mu prizanese mala zamuda, ktero so zakrivilo izredne okoliščine.

Zahvala. Odbor čitalnice kanalske se naj toplje zahvaljuje vsem onim, ki so s svojimi delovanjem pripomogli, da se je čitalnična veselica 16. t. m. v proslavo štiridesetletnice cesarjeve izvršila tako sijajno, osobito pa preč. g. dekanu Fr. Vidiju za brezplačno dovoljene prostore, gospici Jug-ovej, učiteljici iz Gorice, gospodoma A. Kacafuri, učitelju v Ročinji, in A. Rustji, učitelju v Kalu, vrlim ročinjskim pevcom, nautušenim kanalskim narodnim pevkom in pevcom, ki so vsi iz ljubezni do stvari brezplačno sodelovali ne braneč se dolgih potov, in stroškov. Bog Vas živi!

Zelo neprijetno nas je pa dirnal glas, kakor da je kanalska čitalnica hotela komur koli napraviti kako demonstracijo s to veselico. Kazalci pokazali so do zdaj še vedno pri vsakej priliki požrtvovalnost domoljubje!

Odbor kanalske Čitalnice.

Podružnica sv. Cirila in Metoda v Tolminu vabi k veselici ktero priredi v proslavljenju 40 letnega vladanja našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. v prostorih tominske čitalnice dne 30. septembra 1898. s tem le vspeodom: 1. Cesarska himna. Mešan zbor. 2. Slavnostni govor. 3. Pl. Zajc. Veter na Savi. Moški zbor s četverospevom. 4. Deklamacija. 5. F. S. Vilhar. Po jezeru. Varijacija za glasovir. 7. Kücken. Plavaj, ladja moja. Ženski zbor s spremljevanjem na glasoviru. 8. Borštnik. Ponesrečena glavna skušnja. Burka. 9. Hajdrih. Hercegovska. Moški zbor s četverospevom. 10. Tombola. Po veselici prosta zabava. Vatopnina 30 kr. za osebo. Začetek točno ob 7/8 uri zvečer.

Sadjerejci pozor! Dunajska sadna razstava prične se 3. oktobra. Razstavljavci naj pošljejo za ta namen odbrano blago k večjemu do prihodnjega četrtka 27. t. m. c. kr. kmetijskemu društvu v Gorico. Sadjerje — ne prezrelo — bodi prav skrbno pospravljeno, da se ne poškoduje na dolgem potu. K vsaki vrsti naj se prilegne listek, na katerem je zapisano ime razstavljavca, sadno ime, če je znano, kje je raslo, na kaki zemlji — in pri sadju, ktero je odmenjeno za sadni trg, tudi cena in približno koliko se ga prideluje v dotični občini ali pokrajini.

„Slovenski jez“ je poslat 16. sept. dve prošnji deželnemu zboru za premembo volilne postave deželnih poslancev in eno prošnjo c. k. deželnemu šolskemu svetu, da bi otrokom slovenskih starišev v Dolanji priskrbeli slovenski poduk vsaj po tri ali dva dni na teden. — Po tem je redni občni zbor izvršil volitev predsednika in odbora; potrjevali so vsi dose-danji odborniki, namestniki in predsednik. Zborovanje je bilo precej živahno, ker so došli udje iz bližnjih in daljših vasi v Biljano. Tako je prav; vsaj pregovor reče, da „več oči več vidi“.

„Briska podružnica sv. Cirila in Metoda“ je zborovala po zboru „Slovenskega jez“; ter uredila svoja „pravila“ in izvolila svoje načelnštvo. Načelnik je č. g. Lovro Juvančič, župnik v Slovrencu, zapiski- kar g. And. Širok, učitelj v Šmartnem, blagajnik g. Hrabroslav Volarič, učitelj v Kozani. V podporo je izvoljenih več namestnikov po raznih vaseh. Bog daj srečo!

Listnica uredništva. G. pravevalu s Krasa: Prejšnjega nimamo; sedanjo o svojem času. — G. dop. z Ban.: Lepa hvala; pride.

Javna zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, ki so izkazali v veliko našo tolažbo, toliko v boleznih sočutje kot po smrti zadnjo čast našemu nepozabljivemu prerano umrlemu očetu

Josip-u Miklaviču.

izrekamo z ginjenim srcem svojo najtoplejšo zahvalo. Posebno pa se zahvalujemo častiti duhovščini za njeno izvanredno skrb in tolažbo, kakor tudi domačim pevcem za nagrobnico našemu ranjcemu nenamernemu očetu.

Zaljujoča rodovina
Miklavčiči.

KOBARID, 22. septembra 1888.

NAZNANILO.

Proda se 45 hrastov sladkega lesa za vsako rabo. Dolgi so od 2 do 6 metrov, debeli od 12 do 25 palcev ali colov. Od teh hrastov je tudi 30 vrhov za rabo. Kdor hoče kupiti, naj se oglasi pri podpisani.

V št. Tomaži 28. septembra 1888.

Marija Bratina
h. št. 36.

Sredstvo delavcev in delavk. Lino (Zgornje Avstrijako.) Primorana sem vam naznaniti, da so Vaše lekarja Richard Brandtove švicarske kroglice pri meni najboljše uspeh naredile, ker so izvrstne pri zabasanju in vetrovih. Ker si moram moj kruh s živanjem zaslužiti, toraj mi te kroglice prav dobro služijo. Tudi trpim vže leta na trganju v životu in se to nadaljuje na prste, kar me zlo pri delu zadružijo. Ponavljam, da sem zmiraj pripravljena, najboljšo švicarsko kroglice poročati.

Karoline Soyka.

Lekarja Rich. Brandtove švicarske kroglice so v lekarnah škatljica po 70 kr. dobiti. Pazi pa naj se na beli križ na rdečem polju in ne predime.

P. n. občinstvu!

S tem naznanjamo, da smo ustanovili v ulici sv. Klare (Via S. Chiara) 4. v Gorici, pod tvrdo: Depot der Temesvarer „Fabrikshof“ Bräueri in Görz Skomerža & Herez (Zaloga Temesvarske „Fabrikshof“ske pivarne v Gorici Skomerža & Herez) filijalo svojega glavnega založnišča na Reki Temesvarskega „Fabrikshof“ pivarnodelniškega društva in da smo njeno vodstvo izročili gospodu G. Zanon-u. Prepričani smo, da slavnemu občinstvu bodo posebne lastnosti Temesvarskega piva jako po godu, ter bomo cenjena naročila vselej brzo in točno izvrševali ter vstrezali z izvrstnim pivom. V tem ko prosimo, da bi slavno občinstvo blagovolilo kmalu počastiti nas s svojimi cenjenimi naročili ter vzeti na znanje podpis g. G. Zanon-a, ostajemo z izrazom nejdolžnejšega štovanja Skomerža et Herez.

Gospod G. Zanon bode podpisoval: Depot der Temesvarer „Fabrikshof“ Bräueri in Görz Skomerža et Herez.

Prodaja se tudi v steklenicah.

V NAJEM

se dá v Kapucinskih ulicah št. 3. blizu gostilne pri „Zlatem Križi“ suhota, primerna za štacuno z jestvili ali pa za kavarno.

Več o tem pove

V. Cappellani.

Važnost zdrave krvi za človeško telo ima med obdinstvom še veliko premalo pomenljivosti. Ne vedo mnogi, da veliko bolezen le valed slabo sestavljene krvi postane. Taisti ki tožijo zoper pomanjkanje krvi, tok krvi proti glavi, bledici, izpuščaji, slatenici itd. naj skrbijo za redno prebavanje in dobro hrano krvi. V teh slučajih so lekarja Rich. Brandtove švicarske kroglice, ki se dobivajo v lekarnah škatljica po 70 kr., naj boljši sredstvo in jih zlasti ženske, zavoljo njih dobrih lastnosti kaj rado jomljejo, raji kakor kakšno drugo sredstvo. Zahtevajo pa naj se zmeraj le take škatljice, na katerih je predime lekarja Richarda Brandt-a, natisneno, ker se jih veliko čudno ponarjenih in tudi z imenom natisnjenih škatljic prodaja. Pazi se naj da vsaka škatljica ima bel križ na rdečem polju za znamko in pa napis Rich. Brandtove švicarske kroglice. Vse druge škatljice naj se takoj zavrnejo.

Kdor se hoče oblačiti dobro, lično in ceno, obrne naj se na glasovito tvrdo:

Ignacij Steiner

v Gorici

Gosposke ulice št. 5,

kjer se nahaja vedno velika zaloga možkih, deških in otroških oblek, ženskih in dekliskih jop, nepremočnih plaščev, ogrinjalk, triko, stanov in spodnjih kr...

Bogata izbira domačih in tujih rob; poleg najboljše delavne moči, da more tvrdo vsakterega, kolikor mogoče, zadovoljiti. Posnetek iz cenika;

- zimske blače od 3 gl. naprej,
- zimski obleka od 10 gl. "
- povrha steknja od 10 gl. "
- deška obleka od 7 gl. "
- otročka " " 3 gl. 50 kr.

Vedno na razpolago angleške in francoske posebne mode za gospode in gospe.

Želodčne bolezni

hitro in gotovo ozdravi

jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila. Vedji del onih kapljic, izlčkov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letičimi besedami, ni drugega ko prevare, pogosto še škodljiva. Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne žive, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova razprodaja, ki vedno raste. Ta balzam, bogat krepljajoče moči kineškega rabarbara, korenike, ki je sploh znana po svojem prebavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gujasu, riganju, zabasanju, hemorojdalnim težavam; pomaga tudi proti slatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici. V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

„SLOVANSKISVET,“

slovenski časopis, ki izhaja dne 10. in 25. vsakoga meseca na 16. velikih straneh, objavlja politične članke in spise kulturno vsebine, kakoršni so za našo in sedanjo dobo, zlasti avstrijskim Slovanom, jako potrebni in važni. Priobčuje prevode slovenskih del, dopise iz slovenskih dežel in držav, vesti, dogodke in slovensko književnost. Cene je nenavadno nizke.

„Slovanski Svet“ stoji: za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 50 kr., za četrt leta 75 kr. Naročnina se pošilja upravništvu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani.

Izdajatelj: Fran Podgorin k

Izdavatelj in odgovorni urednik: M. KORSIČ — Hilarijanska Tiskarna v Gorici.

Prvo skladišče. — V Raštelji št. 2/25

JOSIP CULOT

V GORICI.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem dobil na veliko izbiro čevljev, čevljičev, škorenj, velikih čevljev in šlap se sukna, klobučine in usnja vsake velikosti za otroke male in velike in za odrasle s podplati in brez njih in tudi z ličnim usnjem znotraj in sicer vse to letošnje blago.

Bogata zaloga: celulošnih zavratnikov in zapestnikov za duhovnike, meščane in vojake; podobice, rožnih vencev, svetinj; cigaretnega papirja nove vrste; okvirjev s papirja z vsem, kar je treba, s papirja zlato, srebrna in rudnato barve; lepotečija, dišav; vsake vrste igrač na veliko izbiro za dečke in deklice; raznoliceh kovčegov in popotnih torb za gospe in gospode; vsakovrstnih čevljev, šolnov in šolničkov malih in velikih za moške in ženske; vrhu tega vsakovrstnih galantarij ličnih in navadnih na veliko izbiro.

VRTNA SEMENA ZAGOTOVLJENA.

Zmiraj in vse po najnižjih cenah, da se ni bati tekmovanja.

Prvo skladišče. — V Raštelji št. 2/25

ZBIRKA

DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa,

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril dr. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v St. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjžica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stanč 40 kr., po pošti 45 kr.

Knjigarna in prodajalnica papirja.

Coppag-Skert

Na Travniku v Gorici Semeniško ulice št. 14. št. 12.

Jako bogata zaloga šolskih knjig za vse šole mestne in na deželi (o. kr. gimnazij in višja realka, izobrazovališče, vadišnica in mestne šole), in to v vseh jezikih.

Vrhu tega ima tudi dobro izbrano zalogo vseh šolskih potrebščin vsake baže in prav ceno.

Naročbe z dežele izvršujejo se prav točno in po jako zmerih pogojih.

Franca „čisti hitro in gotovo.“ profesor Karl pl. Braun na Dunaji.
Jožefa ne uzrokuje nikakih težav profesor pl. Bamberger na Dunaji.
Grenki „dela bolj uspešno, ko druge grenke vode.“
Vrelec Professor Leidesdorf na Dunaji.

Zahteva naj se vedno in razločno: FRANCA JOŽEFA GRENKI VRELEC. Zaloge povsod. V Gorici: lekar gosp. Cristofoletti, in A. Seppenhofer. Razpošilja se iz Budapešte.